

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи давлатии омӯзгории

Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни,

ректори илмҳои таърих, профессор

Ибодуллозода А.И.

соли 2026

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Муҳаммадсафои Исмаилов Саъдуллозода дар мавзӯи «Таърихнигории ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистони соҳибистиклол (1991 – 2016)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.5. – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ)

Мувофиқи суратмаҷлиси № 21, аз санаи 16.07.2026 с. дар ҷаласаи Шӯрои диссертатсионии 6D.KOA – 093-и назди Институти таърих, бостоншиносва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониш Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни ҳамчун муассисаи пешбар ба диссертатсияи унвонҷӯ Муҳаммадсафои Исмаилов Саъдуллозода таъин гардид.

Таҳқиқоти диссертатсионӣ дар ҷаҳорҷӯбаи татбиқи нақшаи дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии кафедраи фанҳои гуманитарии Донишгоҳи давлатии тиҷорати Тоҷикистон, таҳти унвони «Таърихи халқи тоҷик, қонуниятҳои умумӣ ва хусусиятҳои хоси раванди таърихӣ (давраи муосир) барои солҳои 2016-2020» ба иҷро расида, ба ихтисосе, ки аз рӯйи он кор ба ҳимоя пешниҳод гардидааст, мутобиқат намуда, дар кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни, протоколи № 1 аз 28 августи соли 2026 баррасӣ ва муҳокима гардида, ба он баҳои мусбӣ дода шуд.

Дар муҳокимаи диссертатсия аъзоёни кафедра: номзадони илмҳои таърих, дотсентон Ғ. Ғадоев, М. Шарипов, С. П. Сайнаков, М.

Ганчакова, С. Ғуломшоев, Д. Раҳматшоев, муаллимони калон, ассистентон ва магистрон, унвонҷӯёну докторантон (PhD)-и кафедра иштирок доштанд.

Муассисаи пешбар дар хулосаи мусбати худ, ки аз ҷониби номзади илмҳои таърих, дотсент Ғозӣ Ғадоев омода гардидааст, ибраз менамояд, ки диссертатсияи Муҳаммадсафои Исматуллои Саъдуллозода дар мавзуи мубрам навишта шуда, аҳаммияти назариявӣ амалии илмӣ дорад.

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.5. – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) мувофиқ мебошад. Ҳамзамон, таҳқиқот ба талаботи феҳристи ихтисосҳое, ки аз рӯи онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дараҷа ва унвонҳои илмӣ дода мешаванд ва бо қарори раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Муҳиммияти мавзуи таҳқиқ. Мубрамии мавзуи интихобшуда дар он аст, ки таҳқиқи илмӣ раванди дигаргунсозии ҳаёти иҷтимоӣ иқтисодӣ ва фарҳангӣ дар давраи истиқлоли давлатӣ, ташаккули муносибатҳои комилан нави истеҳсолӣ, суръати тараққиёти хоҷагии халқи ҷумҳурӣ ва мавзҳои ҷудогонаи он альфон ба масоили муҳими илмҳои ҷомеашиносӣ ва гуманитарӣ табдил ёфтааст. Бе таҳлили таърихнигории адабиёти илмӣ, муайян намудани дараҷаи инъикоси раванди рушд ва қомебиҳои ҷумҳурии тозаистикол, татбиқи сиёсати давлатӣ ва ҳадафҳои стратегия барномаҳои дурнамои давлатӣ имкон надорад.

Дараҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Диссертатсияи Муҳаммадсафои Исматуллои Саъдуллозода дар мавзуи «Таърихнигории ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистони соҳибистикол (1991 – 2016)» ба яке

аз масъалаҳои мубрами илми таърихи ватанӣ бахшида шудааст. Дар қисмати гузоришҳои илмӣ диссертант тавонистааст масъалаи таҳқиқшавандаро дар заминаи адабиёти мавҷудаи илмӣ, таҳқиқоти қаблӣ ба таври мушаххас муаррифӣ намояд.

Хулосаҳои дар диссертатсия овардашуда ба натиҷаҳои бадастомадаи таҳқиқот асос ёфтаанд. Қисмати пешниҳодҳои диссертатсия нишон медиҳад, ки муаллиф аз натиҷаҳои таҳқиқоти худ хулосаҳои амалӣ баровардааст. Пешниҳодҳои овардашуда аҳаммияти илмӣ доранд.

Навгони илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳии натиҷаҳои гирифташуда дар он аст, ки мавзуи раванди рушди иқтисодӣ иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистони соҳибистиклол ва дараҷаи инъикоси он дар адабиёти илмӣ таърихӣ таҳлил гардидааст. Натиҷаҳо ба муқаррароти илмӣ, хулоса ва тавсияҳои дар рисола таҳияшуда бо методологияи донишҳои илмӣ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқот ва ҳаҷми интишорот ба таҳқиқи диссертатсионӣ мазкур асос ёфтааст. Инчунин, тасдиқи фарзияҳои пешниҳодшударо таҷрибаи шахсии муаллиф таъмин мекунад.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ натиҷаҳои диссертатсия дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои ба дастомеда метавонанд дар корҳои илмӣ - таҳқиқотӣ муҳаққикон ва муаррихон ҷиҳати инъикоси ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии кишвар дар даврони истиқлолият кӯмак расонанд. Мазмунӣ асосӣ, хулосаҳо ва маводи санадӣ диссертатсияро метавон зимни таълифи асарҳои бунёдӣ роҷеъ ба таърихи иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистон, инчунин зимни хондани курсҳои лексионӣ ва курсҳои махсус дар макотиби олӣ васеъ истифода кард. Аҳаммияти амалии диссертатсия, инчунин, аз истифодаи эҳтимолии натиҷаҳои бадастомадаи таҳқиқот дар ниҳодҳои илмӣ - таҳқиқотӣ, кафедраҳои гуманитарии мактабҳои олӣ иборат аст.

Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро кифоягии ҳаҷми маводи таҳқиқотӣ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқот ва ҳаҷми интишорот, таҳлил, баррасӣ, муқоисаи илмию амалӣ, инчунин таҳлили таърихнигории маводи мавҷуда таъмин менамоянд. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси натиҷаҳои таҳқиқоти назариявӣ ва амалӣ пешниҳод гардидаанд.

Саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ дар коркарди илмӣ ва таҳлили таърихнигории маводи нав ва асарҳои зиёди илмӣ, ки аз ҷониби муҳаққиқони ватанию хориҷӣ роҷеъ ба мавзӯи мазкур таълиф гардидаанд, дар таҳқиқи илмӣ таҳлили адабиёт оид ба таърихи иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва фарҳангии Тоҷикистон зоҳир мегардад.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ, дар маҷаллаҳои таризшавандаи илмӣ. Натиҷаҳои асосӣ ва хулосаҳои илмӣ таҳқиқот дар мақолаҳои нашркардаи муаллиф инъикос ёфтаанд. Муқаррароти асосии диссертатсия дар як қатор интишороти муаллиф, аз ҷумла: 6 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 5 мақолаи дар дигар нашрияҳо ба таъъ расида, таҷассум ёфтаанд.

Арзёбии мазмуни диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсия аз муқаддима, 3 боб, хулоса, номгӯи сарчашмаҳо ва адабиёти истифодашуда иборат мебошад.

Дар муқаддима аҳаммияти илмӣ таҳқиқот асоснок карда шуда, дараҷаи омӯзиши мавзӯ ва заминаҳои манбаъшиносии он таҳлил гардидаанд, мақсад ва ҳадафҳои таҳқиқот, наwgонии илмӣ, объект ва предмети таҳқиқот муайян гардида, аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ, асосҳои методологӣ ва назариявии диссертатсия, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда асоснок шуда, ҷаҳорҷӯбаи замонии таҳқиқот, тасдиқи натиҷаҳо ва сохтори диссертатсия баррасӣ ва муайян шудаанд.

Боби якуми диссертатсия – *«Инъикоси раванди ислоҳоти иқтисодӣ ва ташаккули муносибатҳои нави истеҳсолӣ дар таърихнигории ватанӣ»* унвон гирифта, аз ду зербоб иборат аст.

Дар зербоби якум – *«Таҳқиқи раванди ислоҳоти иқтисодӣ ва ташаккули муносибатҳои нави истеҳсолӣ дар асарҳои таърихӣ»* диссертант менависад, ки дар асарҳои таърихӣ бештар ба авзои иқтисодию иҷтимоӣ, омилҳои монеасозии рушди иқтисоди кишвар, сиёсати давлатӣ дар самти иқтисод ва раванди татбиқи он, дастовардҳои аввалини иқтисодию иҷтимоии ҷумҳурии таваҷҷуҳ зоҳир гардидааст. Аз муаррихон дар омӯзиши таърихи ҳаёти иқтисодию иҷтимоии даҳсолаҳои аввали соҳибистиклолӣ қадами нахустро Н.Б. Ҳотамов гузошта, дар ин самт монографияи арзишманде таълиф намудааст.

Таҳлили илмӣ нишон медиҳад, ки таҳқиқи раванди ислоҳоти иқтисодӣ ва ташаккули муносибатҳои нави истеҳсолӣ дар замони истиқлоли давлатӣ яке аз мавзӯҳои ҷолиб ва диққатҷалбкунандаи раванди корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ маҳсуб меёбад. Ба таҳлилу таҳқиқи мавзӯ бештар аз ҳама муҳаққиқони самтҳои илмҳои таърихшиносӣ ва иқтисодшиносӣ таваҷҷуҳ намудаанд.

Дар зербоби дуюми боби якуми рисола *«Мақоми созмонҳо ва ташкилотҳои байналмилалӣ дар рушди иқтисодии ҷумҳурии ва инъикоси он дар асарҳои илмӣ»* таҳлили асарҳое, ки дар онҳо ҳамкориҳои Тоҷикистон бо давлатҳо ва созмонҳои байналмилалӣ инъикос ёфтааст, мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Диссертант менависад, ки ҷанбаи таърихии масъалаи ҳамкорӣ бо ташкилотҳои хориҷӣ, маблағгузориҳои хориҷӣ ва ташкили корхонаҳои муштарак дар таълифоти профессор Н.Б. Ҳотамов мақоми калидиро соҳиб гардидааст. Дар ин зербоб масъалаҳои ҳамкории иқтисодию тижорати Тоҷикистону Россия, ҳамкориҳои ҷумҳуриҳои Тоҷикистону Хитой, Тоҷикистон бо Ҷумҳурии Ислонд Покистон, бо Созмони Милалӣ Муттаҳид низ таҳқиқ шудааст. Дар ин самт муҳаққиқони самти

таърих, иқтисодиёт, сиёсатшиносӣ ва таҳлилгарони муносибатҳои хориҷӣ бештар таваҷҷуҳ намудаанд.

Боби дуюми диссертатсия *«Бозтоби ислоҳоти аграрӣ ва раванди муҳочирати меҳнатӣ дар асарҳои илмӣ таърихӣ»* унвон дошта, аз ду зербоб таркиб ёфтааст.

Зербоби якуми боби дуюми диссертатсия *«Ислоҳоти аграрӣ ва инъикоси он дар асарҳои муҳаққиқон»* ном дошта, вобаста ба ин, диссертант асарҳое, ки дар онҳо масъалаҳои ислоҳоти соҳаи кишоварзӣ, комплекси агросаноатӣ, ислоҳоти замину об, дигаргуниҳои сохторӣ, ташаккул ва рушди шаклҳои нави хоҷагидорӣ, самт ва роҳҳои асосии баровардани соҳа аз ҳолати бӯҳронӣ, рушди хоҷагии кишоварзӣ дар замони соҳибистиқлолӣ инъикос гардидааст, таҳлил кардааст.

Дар зербоби дуюми боби дуюми диссертатсия *«Омӯзиши заминаҳо ва раванди муҳочирати аҳоли дар асарҳои таърихӣ»* такид мегардад, ки дар илми таърихшиносии тоҷик яке аз масъалаҳои диққатҷалбкунанда барои муҳаққиқон ин масъалаи раванди муҳочирати аҳолии ҷумҳурӣ ҳам дар дохили кишвар ва ҳам берун аз ҳудуди он маҳсуб меёбад.

Зикр шудааст, ки оид ба масъалаи таърихи муҳочират профессор Р.А. Абулҳаев таҳқиқоти муназзам гузаронидааст. Дар адабиёти илмӣ таърихшиносӣ раванди муҳочирати дохилиро дар давраи соҳибистиқлолӣ ба ду давра ҷудо мекунанд. Давраи аввал то соли 2002 ва давраи дуюм пас аз соли 2002 то инҷониб. Ҳамин тавр, таҳлили адабиёти илмӣ самти илмҳои ҷомеашиносӣ нишон медиҳад, ки масъалаи муҳочирати аҳоли яке аз масъалаҳои диққатҷалбкунандаи қорҳои илмӣ-таҳқиқотӣ буда, ҷанбаҳои гуногуни он дар таҳқиқотҳои инъикоси ҳудро пайдо намудаанд.

Боби сеюми диссертатсия *«Таҳқиқи дастовардҳои илму маориф ва фарҳанги Тоҷикистони соҳибистиқлол дар таърихнигории миллӣ»* унвон дошта, аз се зербоб таркиб ёфтааст.

Зербоби якуми боби сеюми диссертатсия *«Бозтоби рушди маориф ва илми ҷумҳурии соҳибистиқлол дар асарҳои таърихӣ»* ном дошта, дар он таъкид мешавад, ки таҳлили таърихнигорӣ нишон медиҳад, ки, пеш аз ҳама муҳаққиқон дар меҳвари пажӯҳиши худ масъалаи сиёсати давлатӣ дар самти маориф ва раванди ислоҳоти низоми таҳсилотро гузошта, асарҳои бунёдӣ ва монографияҳои бевосита ба таҳлилу баррасии мавзӯи рушди соҳаи маорифи замони соҳибистиқлолӣ баҳшида шуда, дар инъикоси паҳлуҳои гуногуни он нақши аввалдараҷаро соҳиб мебошанд.

Ба қорҳои илмӣ-таҳқиқотӣ дар ҷумҳурӣ асосан муассисаҳо ва марказҳои илмӣ дар сохтори Академияи милли илмҳо ва дигар академияҳои соҳавӣ ва сохторҳои макотиби олии ҷумҳурӣ машғул мешуданд.

Дар зербоби дуюми боби сеюми диссертатсия *«Дастовардҳои фарҳангии ҷумҳурӣ ва инъикоси онҳо дар таърихнигории миллӣ»* муаллиф қайд менамояд, ки таҳлили таърихнигории масъала нишон медиҳад, ки муҳаққиқону муаллифон тавонистаанд дар таҳқиқоти худ раванди рушди ҳаёти фарҳангии ҷумҳурӣ дар замони соҳибистиқлолиро бо самтҳои паҳлуҳои гуногунаш инъикос намоянд. Ба андешаи аксариати пажӯҳандагон манобаи асосии рушди фарҳанг, пеш аз ҳама дар сиёсати фарҳангпарваронаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон нухуфта буда, маҳз дастгирии ҳамаҷонибаи моддию маънавии роҳбарияти олии кишвар боиси пешрафти босуръати ҳаёти фарҳангӣ дар замони соҳибистиқлолӣ мебошад.

Зербоби сеюми боби сеюм рисола бо номи *«Инъикоси равобити фарҳангии Тоҷикистон бо кишварҳои хориҷӣ дар таҳқиқоти илмӣ»* таҳия гардидааст.

Диссертант зикр кардааст, ки масъалаи равобит ва ҳамкориҳои фарҳангии кишвар дар солҳои Истиқлоли давлатӣ бо кишварҳои хориҷӣ яке аз самтҳои ҷолиби таҳқиқшаванда барои муҳаққиқони илмҳои ҷомеашиносию гуманитарӣ, бахусус пажӯҳандагони самти илмҳои

таърих маҳсуб меёбад. Муҳаққиқон ҳамкориҳои фарҳангии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо Россия, Ўзбекистон ва дигар кишварҳоро таҳқиқ кардаанд. Ҳамин тавр, доир ба равобити фарҳангии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо кишварҳои ҷаҳон таҳқиқоту таълифоти зиёде ба миён омадаанд.

Дар хулосаи диссертатсия натиҷаҳои таҳқиқот ҷамъбаст карда шуда, пешниҳодоти муаллиф оварда шудаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи довталаби дараҷаи илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.5. – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) ба талаботи муқаррароти бандҳои 76 – 79 ва 81-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ” (Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267) ҷавобгӯй мебошад.

Мутобиқати тахассуси илмӣ довталаб ба дараҷаи илмӣ. Тахассуси илмӣ довталаб Муҳаммадсафои Исмаилов Саъдуллозода ба ихтисоси илмӣ дархостшаванда 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.5. – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) мутобиқат мекунад.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Дар диссертатсия баъзе камбудиву норасоиҳо низ ба назар мерасанд, ки зикри онҳоро зарур ва ба манфиати кор меҳисобем:

1. дар диссертатсия асарҳо ва сарчашмаҳои илмӣ марбут ба ҳаёти иҷтимоии ҷумҳурий дар давраи истиқлол бояд ба таври васеътар таҳлил мегардидаанд, ки ин мазмунӣ рисолаҳо боз ҳам ҷавобгӯ менамуд;
2. параграфи 2-и боби аввал ба мавзӯи мақоми созмонҳо ва ташкилоти байналмилалӣ дар рушди иқтисодии ҷумҳурий ва инъикоси он дар асарҳои илмӣ бахшида шудааст, аммо муаллиф бештар ба таҳлили

сатҳи инъикоси равобити иқтисодии дучонибаи Тоҷикистон бо давлатҳои дигар таваҷҷуҳ намуда, доир ба фаъолияти созмонҳои алоҳидаи байналмилалӣ камтар маълумот овардааст;

3. зимни баррасии масъалаҳо дар параграфи 2.2., диссертантро зарур буд, ки танҳо масъалаи муҳоҷирати меҳнатиро ҳамчун падидаи иҷтимоӣ-иқтисодӣ мавриди таҳлил қарор медод, аммо муаллиф ба баррасии масъалаи фирориёни давраи ҷанги шаҳрвандӣ низ диққат додааст;

4. дар матни диссертатсия ва автореферати он ғалатҳои услубӣ, имлоӣ ва хатоҳои техникӣ ба ҷашм мерасанд.

Камбудии зикргардида ҷузъӣ ва ислоҳшаванда мебошанд.

Автореферати кор тибқи тартиби муқараргардида барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.5. – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) таҳия гардида, мазмуни асосии диссертатсияро инъикос менамояд.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Хулоса, диссертатсияи Муҳаммадсафои Исмаилов Саъдуллозода дар мавзӯи *«Таърихнигории ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистони соҳибистиқлол (1991 – 2016)»* дар сатҳи зарурии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад. Диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.5. – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) сазовор аст.

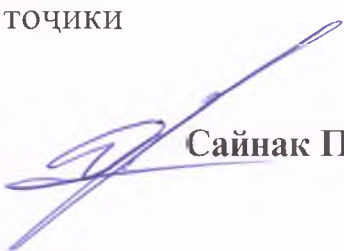
Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76 – 79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, № 267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Тақриз аз ҷониби дотсенти кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни,

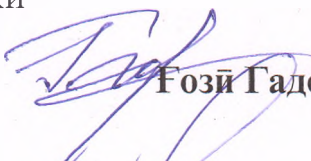
номзади илмҳои таърих Ғозӣ Ғадоев тартиб дода шуда, дар ҷаласаи кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни, (протоколи № 1 аз 28 августи соли 2026) муҳокима ва тасдиқ гардидааст.

Дар ҷаласаи кафедра иштирок доштанд: 21 - нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор - 21 нафар, зид - нест, бетараф-нест.

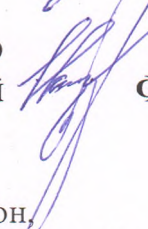
Раиси ҷаласа, мудири
кафедраи таърихи халқи тоҷики
ДДОТ ба номи С. Айни
номзади илмҳои таърих,
дотсент

Сайнак Парпишович Сайнаков

Ташхисгар, дотсенти
кафедраи таърихи халқи тоҷики
ДДОТ ба номи С. Айни,
номзади илмҳои таърих

Ғозӣ Ғадоев

Котиби ҷаласа,
доктори фалсафа (PhD), доктор
аз рӯи ихтисоси таърихи ватанӣ

Фахриддин Исмоилода

Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, х. Рӯдакӣ, 121, ДДОТ ба номи С. Айни
Телефон: (+992) 2241383
Почтаи электронӣ: info@tgpu.tj

Тасдиқ менамоям:
Сардори раёсати кадрҳо
ва корҳои махсуси ДДОТ
ба номи С. Айни

Сайвали Кодирзода

“02” 09 2026

